This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Det här är en digital kopia av en bok som har bevarats i generationer på bibliotekens hyllor innan Google omsorgsfullt skannade in den. Det är en del av ett projekt för att göra all världens böcker möjliga att upptäcka på nätet.

Den har överlevt så länge att upphovsrätten har utgått och boken har blivit allmän egendom. En bok i allmän egendom är en bok som aldrig har varit belagd med upphovsrätt eller vars skyddstid har löpt ut. Huruvida en bok har blivit allmän egendom eller inte varierar från land till land. Sådana böcker är portar till det förflutna och representerar ett överflöd av historia, kultur och kunskap som många gånger är svårt att upptäcka.

Markeringar, noteringar och andra marginalanteckningar i den ursprungliga boken finns med i filen. Det är en påminnelse om bokens långa färd från förlaget till ett bibliotek och slutligen till dig.

Riktlinjer för användning

Google är stolt över att digitalisera böcker som har blivit allmän egendom i samarbete med bibliotek och göra dem tillgängliga för alla. Dessa böcker tillhör mänskligheten, och vi förvaltar bara kulturarvet. Men det här arbetet kostar mycket pengar, så för att vi ska kunna fortsätta att tillhandahålla denna resurs, har vi vidtagit åtgärder för att förhindra kommersiella företags missbruk. Vi har bland annat infört tekniska inskränkningar för automatiserade frågor.

Vi ber dig även att:

- Endast använda filerna utan ekonomisk vinning i åtanke
  Vi har tagit fram Google boksökning för att det ska användas av enskilda personer, och vi vill att du använder dessa filer för enskilt, ideellt bruk.
- Avstå från automatiska frågor
  Skicka inte automatiska frågor av något slag till Googles system. Om du forskar i maskinöversättning, textigenkänning eller andra områden där det är intressant att få tillgång till stora mängder text, ta då kontakt med oss. Vi ser gärna att material som är allmän egendom används för dessa syften och kan kanske hjälpa till om du har ytterligare behov.
- Bibehålla upphovsmärket
  Googles "vattenstämpel" som finns i varje fil är nödvändig för att informera allmänheten om det här projektet och att hjälpa dem att hitta ytterligare material på Google boksökning. Ta inte bort den.
- Håll dig på rätt sida om lagen
  Oavsett vad du gör ska du komma ihåg att du bär ansvaret för att se till att det du gör är lagligt. Förutsätt inte att en bok har blivit allmän egendom i andra länder bara för att vi tror att den har blivit det för läsare i USA. Huruvida en bok skyddas av upphovsrätt skiljer sig åt från land till land, och vi kan inte ge dig några råd om det är tillåtet att använda en viss bok på ett särskilt sätt. Förutsätt inte att en bok går att använda på vilket sätt som helst var som helst i världen bara för att den dyker upp i Google boksökning. Skadeståndet för upphovsrättsbrott kan vara mycket högt.

Om Google boksökning

Googles mål är att ordna världens information och göra den användbar och tillgänglig överallt. Google boksökning hjälper läsare att upptäcka världens böcker och författare och förläggare att nå nya målgrupper. Du kan söka igenom all text i den här boken på webben på följande länk `http://books.google.com/`

$B 111 335

YC102114

Digitized by Google

·A·B·NORDISKA·
·BOKHANDELN·
·STOCKHOLM·

FT TO

HE LIBRARY OF
HE UNIVERSITY
F CALIFORNIA

NORDISKA BOKHANDELN
ROUGH MR. OLOF HIRSCH

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Svenska Teatern. N:o 208.

MÅRTENS GÅS.

FARS I EN AKT

AF

AUGUSTUS MAYHEW och SUTHERLAND EDWARDS.

FRI ÖFVERS. FRÅN ENGELSKAN AF F. N. BERG.

(Uppförd å Djurgårdsteatern 1876.)

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris: 50 öre.

Digitized by Google

Digitized by Google

MÅRTENS GÅS.

FARS I EN AKT

AF

AUGUSTUS MAYHEW och SUTHERLAND EDWARDS.

FRI ÖFVERS. FRÅN ENGELSKAN AF F. N. BERG.

(Uppförd å Djurgårdsteatern 1876.)

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Digitized by Google

Digitized by Google

MÅRTENS GÅS.

FARS I EN AKT

AF

AUGUSTUS MAYHEW och SUTHERLAND EDWARDS.

FRI ÖFVERS. FRÅN ENGELSKAN AF F. N. BERG.

(Uppförd å Djurgårdsteatern 1876.)

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Digitized by Google

PERSONERNE.

TURBY, advokat i provinsen.
FLICKSTER, dito
BONSER, skrifvare hos Turby.
MRS TURBY.
CLARA, Turbys dotter.
MARY, tjenstflicka.

Scenen föregår uti en by i England.

De herrar teater-direktörer, som skulle vilja uppföra denna pjes, torde derom öfverenskomma med öfversättaren, hvars adress är Stockholm.

STOCKHOLM.
ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1877.

Digitized by Google

954
M469
900Sw
b-

Ett rum hos Turby. Till höger en hylla med handlingar och ett bokskåp med böcker. Dörr i fonden samt dörrar till höger och venster. Till venster om fond-dörrn en skrifpulpet med handlingar, papper och skrifdon. Till höger ett rundt bord, likaledes med papper och skriftyg, etc.

Första scenen.

BONSER *(ensam.)*

(*Han står och skrifver vid pulpeten, men synes bli förargad och kastar bort pennan*).

Jag blir aldrig färdig med dessa fördömda kostnadsräkningar! ... Ah! jag kan inte lida advokatyrket ... Och allt detta skoj, hvarmed jag biträder, det inbringar mig ett pund i veckan! Omöjligt att på den här anställningen förtjena dagligt bröd! (*Läser*) "Afhört kärandens berättelse i hans eget hem och diskuterat saken med honom, hvartill åtgått — fyra timmar". (*Talar.*) Det var samma dag Mister Turby åt middag hos sin klient, som han nu skörtar upp. (*Läser*) "Påföljande morgon åter afhört kärandens andragande, då jag försäkrade honom, att jag stod fast vid mina förut yttrade åsigter om saken." (*Talar.*) Gubben Turby hade glömt sin paraply qvar hos klienten och gick dit igen för att ta den. (*Läser*) "Tillstyrkt käranden att anlita lagen, och öfvertygat honom, att svaranden hade orätt, dertill åtgått två dagar" ... Har man väl nånsin sett en så oförskämd kostnadsräkning, allrahelst som saken tappades! Fortsätter jag längre med det här, så törs jag inte mera se folk i synen. Vore det inte för den söta flickan, min dyra Clara, så lemnade jag platsen i morgon

M707373

Digitized by Google

dag. Om det nånsin funnits en engel i verlden, så ä det väl hon! (*Skyndar fram till pulpeten.*) Jag hö någon komma. (*Börjar skrifva ifrigt, men kastar m ens bort pennan.*) Jag känner igen henne på gånge Det är hon!

Andra scenen.

BONSER. CLARA.

CLARA (*tittar in genom dörrn till höger*) Säg, mi vän, är *han* här?

BONSER (*med låg röst*). Nej, min engel, *han* gick ny att kommunicera en stämning med kapten Jones. Ja såg honom skynda ned åt gränden efter den ståtlig kaptenen.

CLARA. Då blir han väl borta en stund?

BONSER. En god stund, söta Clara; kapten Jon är lätt på foten; han springer som en vindhund. Mist Turby hinner inte upp honom så snart.

CLARA (*inkommer och stänger dörren efter sig*). O pappa kommer, så säger jag att jag ville ta en bo ur bokskåpet. Hur tråkigt att nödgas ta sin tillfly till osanningar!

BONSER (*till venster i fonden*). Ja, det är odrägli ...Men hvad skall man göra? Om jag toge upp i fö skott en veckas aflöning och öfvertalade er att f med mig, då skulle han anklaga mig för att ha e leverat hans dotter.

CLARA. Ni glömmer, att jag fyllde tjuguett å för fyra dar se'n.

BONSER. Således myndig! Stackars flicka! Då a svarar ni sjelf för era skulder.

CLARA. Men jag ansvarar också för mina han lingar. Jag har mitt fria val, kan gifta mig med d jag tycker om; och derför är det inte värdt att pap plågar mig längre med den der Flickster. Jag vill in mer höra talas om honom.

Digitized by Google

BONSER. Bra, bra! Och tala inte heller ni till honom. Han vore eljest i stånd att stämma er för löftesbrott.

CLARA. Men hvad har ni för planer? Hvilka äro våra utsigter för framtiden?

BONSER. Ack, min älskade, jag vet inte hvad jag skall svara på den frågan. Om vi gifte oss och Mister Turby finge veta det, då gåfve han mig strax afsked på grått papper, och hvad skulle vi då ta oss till? Den här byn är så lite civiliserad, att här inte en gång fins ett pantlånekontor.

CLARA. Åh, men pappa skulle väl ändå inte låta sitt barn svälta ihjäl.

BONSER. Vi få inte vara för vågsamma. Det kunde bli farligt för oss begge. (*Turby höres hosta utanför.*)

CLARA (*orolig*). Ah! min far har kommit tillbaka ... jag hör honom hosta i korridoren. Fort! gif mig en bok. (*Han tager en bok ur bokskåpet.*) Gå på er plats. (*Clara sitter till venster, vid det till höger stående bordet, och läser.*)

BONSER (*gör ett språng fram till pulpeten, sätter sig vid den och skrifver*). Håll god min nu; låtsa om ingenting.

Tredje scenen.

DE FÖRRE. TURBY.

TURBY (*inkommer, andtruten, från venster*). Aldrig såg jag någon löpa åstad med en sådan fart som den der kapten Jones! Inte underligt då, om han förlöper sig! Det var inte möjligt att tillställa honom stämningen. (*Får se Clara.*) Hvad gör ni här, Miss?

CLARA. Jag kom nyss hit in, för att ta en bok i bokskåpet.

TURBY (*midt emellan dem*). Jag säger dig en gång för alla: jag vill inte, att du läser böcker ... Jag skall läsa igen bokskåpet.

CLARA (*till höger*). Hur? Får jag inte läsa böcker?

Digitized by Google

TURBY. Nej . . . du far illa med dem; du sätter hundöron på bladen. Jag läser aldrig sjelf mina böcker. Hvilken bok har du tagit?

CLARA. Den intressantaste jag kunde träffa på . . . (*Förlägen och i det hon vill gömma undan boken.*)

TURBY. Låt se! (*Tager boken*) "Englands lagar och författningar." Ja, ett godt, ett högst intressant verk! Vore det inte mitt eget, skulle du få låna det. Men hvad ha fruntimmer att göra med sitt lands lagar! Se så, Clara, gå nu in till dig . . . Jag har spilt bort fem minuter för din skull. Jag kunde skrifvit en stämningsinlaga på den tiden. (*Clara går ut till höger, Bonser lägger ner pennan.*)

Fjerde scenen.

TURBY. BONSER.

TURBY. Hvarför lägger ni bort pennan, Sir? Tror ni, att det är slut med göromålen på min byrå?

BONSER. Jag tänkte gå och äta middag, Sir!

TURBY. Äta middag! Åter en tidspillan.

BONSER. Åh, Sir! Jag har på hela morgonen inte varit ifrån pulpeten mer än högst fem minuter.

TURBY. Fem minuter! Dem har jag lust att dra utaf på aflöningen. (*Går fram till bordet på högra sidan.*) Gå och tag ut stämning på slagtaren midt emot. (*Lemnar honom ett papper.*) Då jag nyss gick förbi porterstugan, såg jag honom sitta och dricka helt förtroligt med bagaren. Jag är rädd att de kunde förlika målet. Och när ni går förbi *Hvita Hästen*, så säg åt tjenstflickan, att jag vill tala med henne . . . Hon skall tillställa kapten Jones stämningen; han kan inte vara nog elak att misstänka en sjuttonårig flicka.

BONSER. Jag skall uträtta allt det der, när jag ätit middag, Sir!

TURBY. Middag? Nu igen äta middag?

BONSER. Jag tänkte gå just som ni kom in.

TURBY. Sån't dumt prat! Ni kunde ätit middag två gånger medan ni talt om saken. (*Ser på sitt ur.*) Det är för sent nu . . . tag två eller tre räkor till ert té.

Digitized by Google

BONSER. Två eller tre räkor till téet! Jag kan inte afstå från middagen, Sir! Jag är van att äta mina fyra mål om dagen.

TURBY *(till höger)*. Fyra mål om dagen! Då kan ni inte längre vara mitt biträde. Tror ni kanske jag ger er ett pund i veckan, bara för att ni skall ha fyra mål om dagen? Jag kan få så många skrifvare jag vill ha på billigare vilkor.

BONSER. Jag måste äta, Sir?

TURBY. Hela dagen om? Vet ni hvartill det leder, det myckna ätandet och drickandet se'n?

BONSER (*till venster*) Jag dricker inte, Sir!

TURBY. Dricker ni inte?

BONSER. Nej, Sir!

TURBY. Och det vill ni inbilla mig! Såg jag er inte härom morgonen vid pumpen?

BONSER. Men der fås inte spirituosa, Sir! Der fås bara vatten.

TURBY. Dricker man vatten på morgonen, så har man druckit spirituosa på aftonen.

BONSER. Ni tycks vilja reta mig, Sir?

TURBY. Reta er! Hvad skulle det tjena till att reta en sådan der! Men jag ger er afsked! Gå er väg... Gå... och svält ihjäl!

BONSER. Som ni behagar, Sir!

TURBY. Ni lurifax!. Ni sökte förmodligen platsen hos mig, bara för att få kurtisera min dotter.

BONSER. Eftersom ni säger det, Sir; ja jag sökte platsen bara för hennes skull.

TURBY (*går åt venster, han tager Bonsers hatt*). Ah! En sån bof! (*Går åter på högra sidan.*) Vilja enlevera en gentlemans dotter, då han inte kan betala två pund i skadestånd, om det kniper! Ah, en sådan skurk! Der är dörrn! Gå! Lemna mig! (*Går och öppnar midteldörrn.*)

BONSER (*till venster*). Gif mig min hatt, Sir! — såvida ni inte vill behålla den. (*Turby kastar hatten åt honom.*) Jag skall lagligen utkräfva hvad jag har att fordra på min lön. (*Går åt dörren.*)

Digitized by Google

TURBY (*afsides.*) Det erinrar mig, att jag aldrig tagi qvittenser af honom; han kan ta ut hos mig två eller tre veckors aflöning. Går han till Smiths advokat-byrå här midt öfver, då är jag förlorad. Jag skulle inte sjelf vilja åta mig min sak. *(Till Bonser.)* Ni fordrar pengar, som om ni hade en förfallen vexel. Ni kan komma igen, Sir!

BONSER. Jag skall inte underlåta . . . (*Han går ut till venster.*)

TURBY. Jag har ingenting emot att ni kommer. (*Ensam.*) Kunde jag få mig en ung kompanjon, som ville sätta in femhundra pund i affären och sköta alla göromålen, då skulle jag aldrig mer ta någon skrifvare!

Femte scenen.

TURBY. Mrs TURBY.

MRS TURBY (*inkommer genom andra dörrn till höger*). Hvad är på förde, min kära man? Jag hörde ordvexling.

TURBY (*sitter till venster vid högra bordet*). Det kräket Bonser understod sig att svara mig.

MRS TURBY. Hur så?

TURBY. Jag sa honom helt enkelt, att han var en bof, och han var nog oförskämd att motsäga mig.

MRS TURBY. Och sedan?

TURBY. Sedan gaf jag honom naturligtvis afsked och bad honom gå sina färde.

MRS TURBY. Gå! Naturligtvis känner du bäst sjelf din affär, min kära man; men jag är öfvertygad, att du aldrig kan få en så hygglig skrifvare som Bonser. Han var alltid mera uppmärksam mot mig än någon annan varit . . . Han gick med mig i krambodarne och var aldrig generad af att bära mina paketer.

TURBY. Hm! Det var en fin list af honom! Så gjorde han bara för att pudra dig. Han slog sina slag för Clara, den gunstig herrn.

Digitized by Google

MRS TURBY. Det är möjligt! men jag såg aldrig något tadelvärdt i hans uppförande.

TURBY. Ingenting tadelvärdt! (*Slår vredgad handen i bordet.*)

MRS TURBY (*spritter till*). Bevars, kära Turby...

TURBY. Ingenting tadelvärdt! Såg jag inte sjelf hur han la' ut sina krokar för flickan? Han ville en gång narra henne ifrån dygdens väg med en hel stång lakrits, som han gaf henne. *(Stiger upp och går ned åt teatern.)*

MRS TURBY (*till höger*). Ah, du vet ju, att Clara hade bröstvärk! Men säg, hur vill du ställa dig nu innan du fått dig en ny skrifvare?

TURBY. Jag skall ta mister Flickster till kompanjon och låta honom gifta sig med Clara... Han eger femhundra pund, och är en slipad karl... han vann på ett vad af mig häromdagen en gås, och hans illparighet att locka mig ingå den transaktionen, öfvertygar mig om, att han skall bli en prydnad för vårt yrke.

MRS TURBY. Du inbillar dig så mycket, kära Turby. Hvarför vill du ha en kompanjon? Är det för de femhundra punden, så tycker jag att du gjorde bättre i att skrifva till din rika syster i London och be henne låna dig den summan.

TURBY. Hm, den idén var inte så dum! mitt minne är klent; eljest skulle jag kommit ihåg, att min stackars syster är mycket melankolisk, och i följd deraf mycket välgörande. Låt mig nu vara ensam med mina tankar, mitt hjerta lilla! (*Mrs Turby går ut till höger.*) Nu ångrar jag nästan, att jag gjorde mig af med Bonser! Han var ändå en hygglig ung man, och inte var han dyrlegd; men han åt för många mål om dagen, och passade inte för advokatyrket. Hvad jag behöfver, är en spetsfundig knipslug karl, en sådan som Flickster... han har en stor talang, utmärkt talang... han skulle kunna arrestera sin egen far, om det gällde en affär.

Digitized by Google

Sjette scenen.

TURBY. MARY.

MARY (*inkommer från venster*). Ett paket, Sir! Kostar en shilling i frakt.

TURBY. (*sitter vid bordet till höger*). Tag inte in det, tag inte in det! Det skulle inte förundra mig, om min konkurrent, Smith, skickat mig en korg med sten uti, såsom hämd för det jag vann en rättegång mot honom.

MARY. Paketet har kommit på jernväg, Sir, och karlen, som bar det, har mycket brådtom...

TURBY. Godt, betala det då. (*Stiger upp och känner i sina fickor.*) Hvar gjorde jag af det falska shillingstycket jag hade? Då karlen har brådtom, skulle han nog ha tagit det; jag är så glömsk: härnäst glömmer jag väl mitt eget namn,.. La' jag det kanske i fattigbössan i söndags?... (*Ger Mary en shilling.*) Der har du pengar. (*Mary går ut till venster.*) Jag kan inte förstå hvad den korgen kan innehålla? Det kan väl inte vara en present från någon tacksam klient?... Är det en sten, så vet jag nu vid hvems dörr jag skall lägga den. (*Mrs Turby och Clara inkomma från höger, i detsamma Mary inkommer från venster, bärande den omtalade korgen, som hon ställer på golfvet.*)

Sjunde scenen.

TURBY. MRS TURBY. CLARA. MARY.

MRS TURBY (*till höger, centern*). En present ifrån London, min kära man! Jag såg den i går i kaffekoppen, då du kallade mig en gammal toka.

TURBY (*till venster*). Låt oss skynda att se efter. (*Till Mary.*) Skall du hålla på hela dagen med att packa upp?

CLARA (*till höger*). Hvem kan ha skickat oss det här? Det vore roligt att veta... det är kanske vin!

Digitized by Google

MRS TURBY (*till höger*). Vin! Hur kan du tro det? Nå, Mary, blir du aldrig färdig? (*Hjelper henne med att packa upp.*)

TURBY. Stopp lite! Jag ser en fjäder. (*Sätter sig på korgen.*) Han kan väl aldrig ha varit nog illparig att vilja dölja stenen med fjäder. (*Stiger upp.*) Plocka ur halmen.

CLARA. Jag tror, att det är sherry.

MRS TURBY. Jag gissar på portvin.

TURBY (*drager fram en gås, den han håller i halsen och som har ett adresskort vid foten*). Besitta mig är det inte en gås.

MRS TURBY. En sån skön gås! (*Läser på adressen.*) "Till Clara från hennes faster".

TURBY. Hvad! Hvad! Till Clara! Nå, hvad gör det? Jag skär ju alltid för den. (*En paus, hvarunder han drar upp luft i näsan, liksom om han luktade något; han ser på mrs Turby, som håller näsduken för näsan. — Clara och äfven Mary begagna dertill sitt förkläde. Turby håller för näsan.*)

MRS TURBY (*till Mary*). Hvad är din mening om saken?

MARY (*håller för näsan*). Den luktar rapphöns.

CLARA (*ser på adressen*). Åh, det är skamligt... Den har varit på väg en hel vecka.

MRS TURBY. Så oförståndigt! (*Luktar, och uttrycker sin motvilja.*) Skada, att det inte är vildt. Då vore det förträffligt!

TURBY (*luktar på gåsen*). Åh! Min syster måtte vara tokig! Hon skickar gåsen på jernväg... hvarför balsamerade hon den inte först?

MRS TURBY. Det är väl bäst att vi ge den åt en tiggare.

TURBY. Åt en tiggare! Finge du hålla på, gåfve du gerna bort allt hvad vi egå. Tjenstfolket skulle kanske tycka om den här gåsen som en raritet. (*Han räcker den åt Mary, som vänder sig bort motvilligt och går ut genom fond-dörrn till venster.*) Kan man se! Så förnäm hon gör sig! De ä' inte lite på sin kant,

Digitized by Google

tjenstflickorna nu för tiden! (*Det klappar på dörrn till venster, Clara hjelper till att flytta korgen närmare pulpeten. Turby sveper in gåsen i sin näsduk.*) Stig in. (*Flickster synes i mellandörrn till venster.*) Ah, mister Flickster! (*Afsides.*) Hvad kan han vilja?

FLICKSTER (*går ned på scenen*). God morgon, mina damer! Miss Clara, tillåter ni mig att presentera en högst underbar kuriositet af modern uppfinning? (*Han räcker henne en pennknif.*)

TURBY (*till höger*). En sådan vacker pennknif! (*Han hviskar till Clara.*) Skulle väl Bonser ha gett dig något sådant?

FLICKSTER. Sådana äro mycket sällsynta och det var med stor svårighet jag kunde komma öfver den här. Den har fjorton blad, en korkskruf och ett instrument att bryta ut små stenar ur hästskor. (*Förbindligt.*) Men ni måste köpa den af mig, eljest sticker den ut vänskapen.

CLARA (*till venster*). Jag kan inte. Jag har inte mindre än en half krona. (*Visar myntet. Turby rycker henne i klädningsärmen.*)

FLICKSTER (*tager myntet*). Det gör ingenting. Det är bra så der. (*Afsides.*) Jag gaf bara två shilling för den åt en jude.

CLARA (*tager knifven och går åt höger*). Mr Flickster visar prof på fin urskilning, då han gör en dam en sådan present. God morgon! (*Går ut till höger; mrs Turby gör en kruserlig bugning och följer henne.*)

TURBY (*afsides*). Jag fick en god idé! Jag är skyldig Flickster en gås, på vadet han vann af mig. Jag skall ge honom den här. Man bör aldrig kasta bort något. Det kan alltid komma till nytta en vacker dag! Min kära Flickster, jag önskar få betala min skuld till er. Ni vann på vad af mig en gås. Jag har lyckats få en sådan åt er, särdeles vacker. (*Håller gås n i högra handen och vänder sig bort.*)

FLICKSTER (*till höger*). Tack, kära Turby! Jag har alltid sagt att ni var en gentleman. Jag ber nu. att ni kommer och äter middag hos mig, då gåsen blifvit tillagad... ni skall lofva mig det.

Digitized by Google

TURBY. Ni är alltför god, jag tackar er; men jag blir troligtvis upptagen på annat håll den dagen. Här är nu er gås. (*Lemnar den åt Flickster.*)

FLICKSTER (*tager gåsen. En paus, hvarefter Flickster gör en mine och sätter upp näsan två eller tre gånger. Turby skrattar i mjugg*). Hvad är det här? Jag undanber mig den här gåsen, mister Turby. Det är väl minst en månad sedan den slagtades,

TURBY. Inte rår jag för det! Jag ger så godt jag har. Ni vann af mig en gås, den har ni fått. Kan ni mer begära?

FLICKSTER. Tag igen den, jag ber . . . (*Lemnar gåsen tillbaka.*)

TURBY. Flickster, jag vädjar till er rättskänsla. Var det väl bestämdt hvad slags gås det skulle vara? Någon större frikostighet kan *ni* väl inte begära. Kom ihåg pennknifven ni gaf åt Clara?

FLICKSTER. Ah, jag förstår hvad ni menar. Ni skulle hellre sett, att jag uppoffrat en sovereign på en present åt henne, då hon kanske, när allt kommer omkring, inte vill ha mig. Är vi väl gifta, då blir det annorlunda.

TURBY. Då är ju allt hvad hon har äfven ert! Ni tar således inte emot? (*Pekar på gåsen.*)

FLICKSTER. För ingen del. Ni ger mig en annan gås. Eljest stämmer jag er. Kom ihåg, det var ett lagligt vad.

TURBY. Som ni behagar, Sir! (*Han går upp åt scenen och lägger gåsen i korgen.*)

FLICKSTER (*afsides*). Blir jag oense med Turby, så är det brytning med Clara. Jag skall ge gåsen åt en annan. (*Högt.*) Hit med den då, kära Turby! Jag tar den.

TURBY (*räcker honom gåsen*). Då ni lagar den, så tillsätt mycket lök och Cayenne-peppar. (*Går till kaminen och sätter sig.*)

FLICKSTER (*afsides*). Jag gaf aldrig unga Bonser något för det han en gång räddade mitt lif. Han har säckert funnit mig mycket otacksam. Stackars

Digitized by Google

gosse! Jag skall skicka honom gåsen. Det blir en fin uppmärksamhet. (*Går ut till venster, medförande gåsen.*)

TURBY. Jag råder er att steka den så fort som möjligt. Den torde inte hålla sig mycket länge ... En så drumlig piga; tänker hon låta korgen stå qvar här hela dagen? Eller vill hon att jag skall bära ut den sjelf? (*Sparkar till korgen.*) Hä! Hvad är det! (*Tager ett bref derur.*) Ett bref till Clara från hennes faster ... (*Ropar*) Clara! Clara!

Åttonde scenen.

TURBY. CLARA. MRS TURBY. (*De inkomma från höger.*)

TURBY (*till Clara*). Hvar har du dina ögon, Clara? Här är ju också ett bref till dig. Vänta ett ögonblick. Jag är strax tillbaka. (*Han går ut till venster.*)

MRS TURBY. Hvad kan din faster ha att skrifva om?

CLARA (*öppnar brefvet och läser*). "Bästa Clara! I öfvermorgon är du tjugoett år! (*Talar.*) Det är således skrifvet för en vecka se'n. (*Läser.*) Jag önskar ge din far ett litet bevis på min tacksamhet för det att han vann min process!"

MRS TURBY. Den goda fastern! Det var en mycket benig process; men din far är en skicklig advokat ...

CLARA (*läser*). Jag sänder dig här till present en Mårtens gås, du skall finna den särdeles väl fylld. (*Talar*). Hvad kan hon mena, faster?

MRS TURBY. Gif mig brefvet! (*öppnar det.*) Ah, på andra sidan ett postskriptum af din kusin! (*Läser.*) "Faster är minnesslö nu som alltid. Hon har glömt säga er, att hon lagt inuti gåsen en portmonnä, innehållande tusen pund i banknotor."

CLARA. Tusen pund! Min gås är fylld med tusen pund!

MRS TURBY. Din snälla faster! Jag skulle gerna vilja kyssa henne. Välsignelse öfver hennes goda hjerta! Tusen pund! En hel förmögenhet! Lyckliga

Digitized by Google

Clara! Du är nu en rik flicka! Låt oss strax tala om det för din far! Hvar är han? Han skall bli tokig af glädje. (*Skyndar fram till fonddörren och ropar högt.*) Mister Turby! Mister Turby! (*Till Clara.*) Tag vara på den dyrbara gåsen!

CLARA (*afsides*). Hvad jag längtar att träffa mister Bonser! Nu kan jag utan fruktan ge honom min hand!

Nionde scenen.

DE FÖRRE. TURBY.

TURBY (*från venster*). En gång för alla, mistress Turby — och låt mig slippa upprepa det! — Jag vill inte ha mitt namn utskriket högt, så att det kan höras kring hela byn, liksom om jag vore ett tredskande vittne. — Hvad är det fråga om?

MRS TURBY (*till höger*). Ack, min kära man! Din snälla goda syster! Hvilken öfverraskning. Gå genast och sätt gåsen i banken.

TURBY. Sätta gåsen i banken! Hvad menar hon? ... Är du tokig, min gumma?

CLARA. Ja, ja, vi ä' nästan förryckta af glädje. Jag känner mig så lycklig. Läs detta bref! (*Lemnar honom brefvet.*)

MRS TURBY (*höger*). Ah, den kära fastern! Jag skall skicka henne till jul den fetaste kalkon, som fins i hela grefskapet.

TURBY (*ser i brefvet och synes liksom förintad. De leda honom till en stol*). Skynda! Skynda! Fins det konjak hemma, så gif mig ett glas. — Ah! jag gaf Flickster gåsen!

CLARA. Men han skall ge den tillbaka.

TURBY. Låt oss hoppas det. Då han inte vet hvad den innehåller, bör han handla redligt. (*Ifrigt.*) Men stå inte nu och stirra på mig, utan skicka strax efter Flickster. Han hade två värdshus att gå förbi på hemvägen, och träffas han inte på det första, så

Digitized by Google

träffas han på det andra. (*Mrs Turby går ut till venster.*)

CLARA. Åh! Mina tusen pund förlorade . . . förlorade för alltid!

TURBY. Hör på, Clara! Vill inte Flickster ge igen gåsen, så måste du strax gifta dig med honom, eljest ruinerar han oss allihop.

CLARA. Gifta mig med honom? Aldrig, min far! Hellre skänker jag honom penningarne! (*Går åt höger.*)

TURBY. Hvad! Hvad? Inte gifta dig med honom? Låta honom ensam äta upp dina tusen pund? Vill du att din gamle far skall af sorg bli en drinkare? (*Flickster höres tala utanför till venster.*) Ah! här kommer han! Inte ett ord om pengarne! Håll munnen, eller äro vi ruinerade! (*Clara sitter till venster vid högra bordet.*)

Tionde scenen.

DE FÖRRE, FLICKSTER (*från venster, följd af Mary, som tager korgen och går ut med den till höger*).

FLICKSTER. Det är verkligen högst eget, att jag inte kan dricka ett glas öl utan att någon af era domestiker skall spionera på mig. Sådant der tycker jag inte om, Sir!

TURBY (*närmar sig honom, han drar upp luft i näsan*). Det var inte öl, Flickster, det var konjak! (*Afsides.*) Han slog på stort. Då har han nog fått reda på pengarne.

FLICKSTER. Jag har mycket brådtom . . . hvad vill ni?

TURBY (*inställsamt*). Stig närmare, mister Flickster, och stanna qvar ett ögonblick. Det är så sällan vi få rå om er nu för tiden. Hvarför tog ni inte ett glas konjak här, i stället för att gå på närmsta värdshus? Clara, tag in litet vin åt oss: tag en halfbutelj; men kom väl ihåg, att du inte skakar den. (*Clara ut till höger.*)

Digitized by Google

FLICKSTER (*till venster, afsides*). Hvad kommer åt gubben Turby i dag? Han bjuder aldrig på vin utan orsak. Vill han kanske ha mig till att acceptera en vexel?

TURBY (*afsides*). Jag måste gå diplomatiskt till väga. (*Högt och inställsamt.*) Säg mig, kära Flickster, hur står det till med er gamla mor? (*Mary inkommer med vin på en bricka, hon sätter den på bordet och går ut till venster.*) Se, det kan kallas ett fint fruntimmer, och så vacker sen! Ögon, stora som ägg... Sitt ned, min vän Flickster, och drick ett glas vin. (*Flickster sätter sig till venster vid bordet; Turby till höger drager brickan till sig.*) Tillåt mig att hjelpa er! (*Ifyller ett glas, läpjar derpå och smackar med läpparne.*) Jo, det är vin... vin af rätta sorten. Sådant vin får man inte alla dagar.

FLICKSTER. Och ni tycks vilja, att jag inte skall få det i dag heller.

TURBY. Ah, förlåt... Hvarför har Mary ställt brickan på den här sidan af bordet? (*Sätter fram ett glas åt Flickster. Flickster tager karaffen, slår i sitt glas och tömmer det. Då han ämnar slå i ett till åt sig, hejdas han af Turby.*) Ni dricker för hastigt, Flickster ... dricker man så hastigt, så får man inte rätta smaken på vinet. (*Tager karaffen, slår i och dricker sjelf.*) Skål, glada själ! Ni såg aldrig så bra ut som just i dag.

FLICKSTER (*missbelåten.*) Jag säger detsamma om er... ni ser så upprymd ut. Men jag får lof att gå nu. Jag har något att uträtta. (*Stiger upp.*) Adjö, Turby!

TURBY (*håller honom qvar*). Vill ni redan gå? Det tillåter jag inte. Blif qvar och drick ett glas till. (*Fyller sitt eget glas, Flickster fattar karaffen, fyller sitt glas och vill föra det till munnen, då Turby fattar hans arm och förmår honom att åter sätta sig.*) Ni är en god tok, min kära Flickster! Säg mig, trodde ni verkligen, det var min mening att ge er den der gåsen?

Digitized by Google

FLICKSTER. Det såg åtminstone så ut.

TURBY. Hahaha! Jag narrade er. Det här skall jag tala om på Klubben. Man ska skratta godt. Ni måste ha underliga tankar om mig. Naturligtvis var det bara skämt. Se så, ni godtrogna själ! Vill ni skicka gåsen tillbaka, så skall ni få en, som är särdeles vacker.

FLICKSTER. Ni kan ge mig en annan, om ni har lust, Turby; men det är inte lönt att skicka den förra tillbaka.

TURBY. Nej, nej, ni får ingen annan förr än ni återställer den förra. Jag vill inte ha det sagdt på allvar att jag gett er en sådan.

FLICKSTER. Men ni har inte *gett* mig den.

TURBY (*afsides*). Jag, visste väl, jag, att han tagit reda på penningarne. (*Högt.*) Hör på: skicka mig igen den der gåsen, så skall ni få den bästa, som fins på torget.

FLICKSTER (*afsides*). Hvad har han nu i sinnet? (*Högt.*) Säg mig, hvad kostar en vacker gås?

TURBY. Åh, den är mycket, mycket dyr... ett enormt pris, tio à tolf shilling, sir, men jag är skyldig er en gås, och jag ser inte på priset...

FLICKSTER. Nog nu, kära Turby, ni har redan sagt för mycket. Om *ni* bjuder mig tolf shilling för den der gåsen, så är den allt värd betydligt mer. Ni är just en sådan en, som såge gerna att ni kunde få tusen pund för en sak, som gällde en half sovereign.

TURBY (*afsides*). Tusen pund! Allt är förbi. Han har reda på...

FLICKSTER (*afsides*). Hur dum jag var, som inte undersökte gåsen.

TURBY (*mycket allvarsamt*). Säg på er heder, Flickster, har ni undersökt den der fågeln?

FLICKSTER (*nickar illparigt*). Borde jag inte det?

TURBY. Nå! Hvad fann ni uti den?

FLICKSTER. Det vet ni lika bra som jag!

TURBY. Fann ni något?

Digitized by Google

FLICKSTER. Jag skulle tro det.

TURBY. Hur? under högra vingen?

FLICKSTER (*afsides*). Han är listig! (*Högt.*) Nej, inte under högra vingen. (*Afsides.*) Antagligen har gåsen haft på sjg förborgade valutor.

TURBY. Mister Flickster, jag fördrar ett bestämt svar. Säg på er ed, Sir, fann ni en portmonnä i gåsen?

FLICKSTER. En portmonnä! Se der ha vi det! Hur enfaldigt att ge Bonser gåsen! Aldrig mer i mitt lif ger jag bort något!

TURBY (*ifrigt*). Hör mig, Flickster! Ge mig igen portmonnäen, eljest anger jag er för att ha stulit de tusen pund den innehöll.

FLICKSTER. Tusen pund. (*Afsides.*) Fort åstad till Bonser! (*Högt i det han närmar sig dörrn.*) Jag står inte längre här och tål sådana förolämpningar. (*Han skyndar ut till venster.*)

TURBY. Han är borta! Och jernvägsstationen är strax här intill. Jag måste skynda att ange den skälmen, innan han hinner ge sig i väg. (*Skyndar mot dörren och möter Bonser, som inkommer från höger.*)

Elfte scenen.

TURBY. BONSER.

TURBY. Ur vägen, Sir! Ur vägen!

BONSER. Hvar är mister Flickster? Jag måste nödvändigt tala med honom.

TURBY. För fan! Ur vägen, S r! Eljest får jag aldrig tag i honom! Låt mig gå!

BONSER. Jag måste ha reda på mister Flickster! Hvar är han? Han har förolämpat mig. Han har gett mig en gås...

TURBY (*blir strax mycket höflig.*) En gås! Var så god och stig in, mister Bonser! Stig in, jag ber. Vi ha mycket vackert väder för den här årstiden, inte sannt? Hur förhåller det sig med den der gåsen?

Digitized by Google

BONSER. Hur det förhåller sig. Jo, så, att den skulle kunna utbreda pestsmitta.

TURBY. Det var högst eget! Och Flickster vågar skicka er en sådan ...er, aktningsvärde unge man! Men han skall be er om ursäkt derför, eller också ...

BONSER. Sir, han är i högsta grad oförskämd!

Tolfte scenen.

DE FÖRRE. FLICKSTER (*synes i fond-dörren till venster, lyssnande*).

TURBY. Hade ni inte sjelf sagt det, skulle jag aldrig ha trott det! Högst obehagligt emellertid! Och hvad gjorde ni med den der gåsen?

BONSER. Gjorde med den! Jag sa till, att man skulle kasta bort den.

FLICKSTER (*går ned åt scenen till venster*). Kasta bort den ... hvart då?

TURBY. Mister Flickster ... Jag får säga er att ...

FLICKSTER. Säg ingenting. (*Till Bonser.*) Ni försmår således min gåfva?

BONSER (*med indignation*). Den går tillbaka med svinhugg.

TURBY. Bry er inte om honom, Bonser; svara blott mig. Hvart blef gåsen bortkastad? Säg mig det, redlige unge man?

FLICKSTER (*drager Bonser till sig*). Då ni afslår min gåfva; säg, hvar kan jag få igen den?

TURBY (*drager Bonser intill sig*). Säg honom det inte. ... Säg det tyst åt mig, och ni får igen er plats hos mig och får tretti shilling i veckan

FLICKSTER (*drager åter Bonser intill sig*). För fan, Sir! Jag vill ha igen min gås! Hvar är den?

BONSER (*indignerad*). Der den bör vara. Gå hem i mitt logis. (*Turby och Flickster göra ett språng upp på scenen.*) Tag reda på hvart man kastat afskrädet. (*De komma ned igen.*) Gå ned i trädgården. (*De skynda åt fonden.*) Vik af åt venster. Der får ni se (*De

komma tillbaka.) en häck, hoppa öfver den, och längst bort ser ni (*Åter ett språng emot fonden.*) en ofantlig Newfoundlandshund.

TURBY (*kommer åter ned åt scenen*). Skäller han?

BONSER. Nej, han bara bits. Bredvid honom får ni se en gås ruttna i solskenet.

TURBY. Han bara bits! Gör ingenting!... Fort till trädgården! Till trädgården! (*Går upp åt scenen, ser Flickster i dörrn; de trängas om hvem som skall komma ut först.*)

BEGGE (*ropa*). Till trädgården! Till trädgården! (*De gå ut i centern till venster.*)

BONSER. Hvad skall allt det här betyda? Jag måste se till, att jag kan träffa Clara. Hon skall lösa gåtan för mig.

Trettonde scenen.

BONSER. CLARA.

CLARA (*inkommer från höger*). Ack, William! Jag är den olyckligaste flicka i verlden! Jag mister förståndet, jag liksom min stackars faster!

BONSER. Hvad menar ni, Clara! Säg mig, hvarför är ni så upprörd?

CLARA. Om jag säger det, utbrister jag i gråt. Läs detta bref. Det är från min faster, min stackars sjuka faster! Hon har skickat mig tusen pund, och de ä' förlorade! (*Lemnar honom brefvet.*)

BONSER (*efter att ha läst brefvet*). Arma flicka! Ni måste känna er mycket olycklig. Hvarföre hade er far inte förtroende för mig? Ansåg han mig nog lumpen att vilja begagna mig af ett misstag?

CLARA. Gå strax och tag reda på mister Flickster! De der pengarne ä' lika mycket era som mina. Tvinga honom att lemna er dem.

BONSER. Och gör han det inte, så skall han inte lefva, för att spoliera er egendom.

Digitized by Google

CLARA. Skynda! Skynda! Och låt mig genast veta resultatet. Dessförinnan är jag inte lugn. *(Går ut till höger. Bonser ämnar just gå ut då Turby och Flickster höras tvista utanför.)*

Fjortonde scenen.

FLICKSTER och TURBY *(inkomma från venster med sönderrifna kläder och nedstänkta i ansigtet).*

TURBY *(faller i en länstol till höger. Till Bonser, som kommer nedåt scenen).* Bedragare! Hur kunde ni säga, att hunden bara bits... han sliter också sönder kläderna.

FLICKSTER. Jag får underrätta er, mister Turby, att jag stämmer er till Rätten, för det att ni tussade hunden på mig.

BONSER *(till Turby).* O, Sir, hur kunde ni misstänka mig?

TURBY. Ni, som varit anstäld hos en advokat, hur kan ni göra mig en sådan fråga? Men gåsen är förlorad.

FLICKSTER. Jag vill svära på, att der inte fans någon gås.

BONSER. Inte fans någon! Då måste någon ha tagit bort den på de sista tio minuterna. Låt mig gå och söka efter den.

FLICKSTER *(hejdar honom).* Nej! Om han finner den, så behåller han den!

BONSER. Min Gud, Turby! Hvad är att göra? Om jag skickade omkring stadsutroparen och bad honom köpa upp alla slagtade gäss, som fins i byn!

FLICKSTER. Hör på, Sir! Skulle ni känna igen gåsen, om ni finge se henne?

TURBY. Om jag skulle känna igen den? Säkert! Jag glömmer aldrig uttrycket i den gåsens fysionomi. Skynda, aktningsvärde unge man... ni är den enda, jag kan lita på... bjud fem shilling stycket för alla de slagtade gäss, som inte duga att äta.

Digitized by Google

BONSER. Jag skall göra mitt bästa, Sir! (*Skyndar ut till venster. En paus. Flickster sätter sig på kontorsstolen. Turby vänder sig om och ser på honom.*)

TURBY. Nå, Sir, hvarför dröjer ni här?

FLICKSTER. Jag väntar på, att gåsen skall komma.

TURBY. Ni får inte vänta här, Sir! Lemnar ni inte mitt hemvist så låter jag arrestera er.

FLICKSTER. Det kan ni inte, Sir! Ni kan tilltala mig för intrång på annans område; men det är också allt.

TURBY (*afsides*). Hvilken skarpsinnighet!... Hvilken kompanjon skulle jag inte ha i honom! (*Högt.*) Blir ni qvar här, så går jag ut och läser igen dörrn om er.

FLICKSTER. Då stämmer jag er för otillåten inspärrning.

TURBY (*afsides*). Hvilket advokat-geni! Jag kan inte hata en sådan man. (*Högt.*) Jag skall anmana er tre gånger, som lagen bjuder. Vill ni gå, mister Flickster? (*Flickster hvisslar.*) Flickster, vill ni lemna mina rum? Eljest kör jag ut er! (*Flickster börjar sjunga.*) Tredje anmaningen: Vill ni gå, Sir? (*Flickster stiger makligt upp från stolen, — går fram till kaminen och börjar röra om elden. Turby rusar fram till honom.*) Ni får inte röra om elden. Sätt eldgaffeln ifrån er, Sir! (*Han tager med våld eldgaffeln ifrån honom, hvarunder de rifva ner de böcker och små statyetter som finnas på kaminen.*)

Femtonde scenen.

DE FÖRRE. BONSER.

BONSER (*inkommer genom mellandörren till venster*). Nu ä' alla tvister öfverståndna. Banknoterna ä' förlorade för alltid, en örn har slagit ned på gåsen och fört bort den.

TURBY (*till höger*). En tusen punds banknot uppäten af en örn! Jag kan betyga på ed, att vi aldrig ha fått den... Ah! Hvarför var jag nog generös och

Digitized by Google

betalte vadet? Man förlorar alltid på att vara generös. Så länge jag lefver, betalar jag aldrig något vad mer.

FLICKSTER (*afsides*). Jag tror inte hvad Bonser säger. *(Högt till Turby).* Vet ni hvar de der pengarne fins? . . . *(Pekar på Bonser.)*

TURBY. Hos Bonser?

BONSER. Mister Flickster, hur vågar ni? . . . Jag fordrar upprättelse för denna beskyllning.

FLICKSTER. Jag har ingenting sagt. (*Afsides i det han går åt höger.*) Gör jag min rival misstänkt, så vill inte Clara ha honom.

TURBY (*höger, centern*). Har ni pengarne, mister Bonser? (*Afsides.*) Han har skött den här saken med större talang, än jag trodde honom om.

BONSER (*venster*). Kan ni tro, Sir, att jag skulle ha begagnat tillfället för att roffa er på tusen pund? Kan ni inbilla er något sådant?

TURBY (*sittande vid bordet till höger*). Hm! Menniskan är svag, och tusen pund ä' tusen pund . . . Se så, ge mig nu pengarne.

FLICKSTER. För fan! Om han inte hade funnit portmonnäen, tror ni, att en man med så glupsk aptit skulle ha kastat bort en gås, om den också varit litet? . . . (*gör en grimas.*)

BONSER. Efter denna förolämpning återstår mig blott att aflägsna mig. (*Går åt dörrn.*)

FLICKSTER (*hviskar till Turby*). Håll honom qvar. Han vill schappa. (*Turby stiger upp, störtar fram till dörrn och ställer sig framför honom.*)

BONSER. Mister Turby; vore det en annan, skulle jag tillrättavisa honom. Men er skyddar min kärlek till miss Clara. Jag önskar få säga henne några ord och lemnar sedan denna stad för alltid.

TURBY. Hur kan ni våga älska min dotter? (*Ropar åt höger.*) Clara! Clara! Blif qvar i ditt rum.

Digitized by Google

Sextonde scenen.

DE FÖRRE. CLARA.

CLARA. Hvad önskar ni, min far?

TURBY. Hvad jag önskar! Jag önskar, att du aflägsnar dig. Mister Bonser har pengarne. Om han har någon tillgifvenhet för dig, så säg honom, att han ger dem ifrån sig, och att han skiljes vid dig för alltid.

CLARA. Jag vill inte såra mister Bonser med så ovärdiga misstankar.

FLICKSTER. Se der, har han inte köpt sig en ny hatt! Och jag såg honom nyss ha en röd portmonnä i handen. (*Bonser vill rusa på honom, men hejdas af Clara.*) Det är möjligt att jag såg fel. Det var kanske en röd näsduk.

BONSER. Clara, kan ni väl tro dessa lumpna insinuationer? Anser ni mig i stånd af en sådan nedrighet?

CLARA. Jag! Långt derifrån! Och till bevis derpå, ger jag er min hand. (*Turby nedsjunker på stolen till höger, centern.*)

FLICKSTER (*höger*). Lugna er, kära Turby! De ä' skilda åt inom ett par dar.

BONSER. Hvad menar ni med det, Sir?

FLICKSTER. Jag menar, att ni blir tvungen att rymma ... (*Bonser vill åter rusa på honom, men hejdas af Clara.*)

TURBY. Skulle jag lefva, för att se mitt barn gifta sig med en man med sådan aptit, och som inte en gång har kredit hos bagaren?

CLARA. Min far, ni jagar mig bort ur fädernehemmet... Farväl! (*Hon och Bonser gå uppåt scenen. I detsamma inkommer Mary med ett bref, ifrån venster.*)

MARY. Ett bref från London, till miss Clara.

TURBY. Ge hit! Till min dotter! (*Tager brefvet. Mary går ut.*)

Digitized by Google

CLARA. Ge mig brefvet, min far! (*Tager det.*) Jag är myndig och råder sjelf öfver mina handlingar.

TURBY. Det har man nu, för att man låtit olydiga flickor läsa dumma lagböcker!

CLARA (*centern.*) Hvad ser jag? (*Läser.*) "Din kusin afrådde mig ifrån att sända de tusen punden inuti gåsen, som jag först hade ämnat. Jag tänkte sedan sända dig dem i en plompudding, men äfven detta afstyrkte din kusin. Jag skickar dem nu i en bankanvisning, att betalas vid uppvisandet!

TURBY. Betalas vid uppvisandet! Jag hoppas hennes bankir inte är blind. (*Afsides.*) Bonser var således oskyldig, och då han nu är säker om att få gifta sig med Clara, gör jag klokast i att ställa mig väl med min blifvande måg. (*Går åt venster emellan Bonser och Clara.*) Bonser, min unga vän, bland alla ungkarlar jag känner, skulle jag helst ha valt er till min dotters ledsagare på lifvets stormiga bana. (*Mrs Turby inkommer. De bilda en grupp med henne, språka sakta, och lyssna sedan till Turbys och Flicksters samtal.*) Ni är . . . jag vet . . . att ni är er en förträfflig ung man . . . (*Förer näsduken till sina ögon. Clara och Bonser gå upp åt scenen.*)

FLICKSTER. Se så! Inte pjunk, Sir! Hör på! Jag har ännu en gås oplockad med er. Det vill säga, ni är skyldig mig en gås.

TURBY. Hur många gäss vill ni ha, fråssare? Ni har ju redan fått en mer än ni kunnat äta?

FLICKSTER. Bifaller ni inte mitt påstående, Sir, så hänskjuter jag saken till skiljedomare.

TURBY. Som ni behagar, Sir? (*Närmar sig publiken.*) Hm! Hm! Mina herrar och damer . . . mitt herrskap!

FLICKSTER. Se så; inte får ni tala först, Sir! Det är jag som skall börja.

TURBY. Det får ni inte, Sir! Nej visst inte! Såsom svaromål får jag anföra . . .

FLICKSTER. Men låt mig först utveckla mitt käromål . . .

Digitized by Google

TURBY. Det är redan nog utveckladt. Jag ber att få fortsätta mitt svaromål. För det första var jag aldrig skyldig er någon gås. För det andra har jag betalt den. För det tredje: om det också kunnat anmärkas något mot den gås, ni fick, så hade jag ändå rätt att ge er den... för det fjerde var ingenting att anmärka mot den... för det femte tog ni emot gåsen och yrkade på att få behålla den.

FLICKSTER. Jag bestrider allt; ja allt, allt.

TURBY. Då öfverlemnar jag saken till domstols pröfning. (*Till publiken.*) Hvad är er tanke, mitt herrskap? hvilken af oss har rätt?

FLICKSTER. Men, mister Turby...

TURBY. Var tyst, mister Flickster! (*Efter en paus.*) Der hör ni nu...

FLICKSTER. Ja, ni hör...

(*I händelse af fortfarande tystnad hos publiken, tilllägges:*)

TURBY. Det tycks som domstolen ännu inte hunnit stadga sin mening om saken.

Slut.

Digitized by Google

Digitized by Google

Teaterpjeser,

lämpliga, för sällskapsteatrar, med utsatt antal personer

(h. = Herrar; d. = Damer.)

N:o.		öre.
1.	Magister Bläckstadius (4 h. 7 d.)	50.
3.	En födelsedag på gäldstugan (9 h. 2 d.)	50.
4.	Rika morbror (4 h. 3 d.)	50.
10	Hittebarnet (5 h. 4 d)	50.
11.	Positivhataren (6 h. 2 d.)	50.
14.	Det otroliga (3 h. 3 d.)	50.
20.	Flickorna på Söder (4 h. 2 d.)	50.
28.	Komedianterna (8 h. 1 d.)	50.
29.	Den politiske kocken (4 h. 3 d.)	50.
30.	Flickorna på Norr (7 h. 6 d.)	50.
34.	Lilla apan (3 h. 2 d.)	25.
37.	Hin ondes gåfva (8 h. 4 d.)	50.
38.	Min vän löjtnanten (4 h. 4 d.)	50.
39.	När man inte har pengar. (10 h. 4 d.)	50.
46.	En midsommarnatt i Dalarne (6 h. 3 d.)	50.
47.	En natt i Falkenberg (2 h.)	50.
48.	En god uppfostran (3 h. 4 d.)	50.
49.	Aprilnarrit (2 h.)	50.
50.	För Sent! (5 h.)	50.
51.	I Bohuslänska skärgården (4 h. 3 d.)	50.
52.	Kusinen eller studentäfventyret (8 h. 2 d.) . .	50.
53.	Blekingsflickan (6 h. 3 d.)	50.
54.	Tiggarflickan (5 h. 5 d.)	50.
55.	Den grå paletån (10 h. 4 d.)	50.
56.	Lefve fåfängan (7 h. 3 d.)	50.
60.	Huru tiden förändrar (5 h. 1 d.)	50.
61.	Mitt andra jag (5 h. 2 d.)	50.
63.	Hyresgäst och Husegare (4 h. 3 d.	50
66.	Min hustru vill så ha det (8 h. 4 d.)	50.
68.	En Bengalisk Tiger (2 h. 2 d.)	50
69.	Blixt och Dunder (3 h. 2 d.)	50.
70.	Andra tider, andra seder (11 h. 6 d.)	50.
71.	Tre för en (4 h. 3 d.)	50.
72.	Bark, Park och Stark (4 h. 3 d.)	50.
73.	Det höga C (4 h. 2 d.)	50.
75.	«På kärlekens vingar« (6 h. 4 d.)	50.
76.	Majorskans krinolin (4 h. 3 d.)	50.
77.	En kopp thé (6 h. 7 d.)	50.
78.	Han reser för att roa sig (13 h. 7 d.)	50.
79.	Den sällsynte Ynglingen (2 h. 2 d.)	25.
80.	Allas vår tant (6 h. 6 d.)	50.
82.	Den resande studenten (4 h. 2 d.)	50.
83.	Den tankspridde (1 h.)	25.
84	Sanningsvännen (1 h.) .	25.
85.	Calle Glader (1 h.) . .	25.
86.	En gammal gosse (7 h. 5 d.)	50.
87.	En svartsjuk tok (3 h. 2 d.)	50.
88.	Ett studentputs (5 h. 3 d.)	25.
89.	Mamsell Garibaldi (3 h. 5 d)	25.
90.	Den svaga sidan (2 h. 2 d)	50.
91.	Ett äfventyr i Humlegården (6 h. 3 d.) . . .	50.
92.	Bror Jonathan (10 h. 4 d.	50.
93.	Riksdagsmannen (4 h 2 d.)	25.
95.	På Hasselbacken (2 h. 1 d.	25.
96.	Frieri och förställning (4 h. 2 d.)	50.
99.	Herre! var god tag bort er dotter (4 h. 3 d.) .	50.

Digitized by Google

N:o.		öre.
102.	När man inte har möbler (6 h. 2 d.)	50.
106.	Sällhet på flaskor (4 h. 2 d.)	25.
107.	Carl Sabelträff (6 h 1 d.)	25.
110.	Malins korgar (1 d.)	25.
112.	Aldrig för sent! (10 h. 6 d.)	75.
113.	Två unga löjtnanter (6 h. 3 d.)	25.
114.	Inte en smula jaloux (3 h. 1 d.)	25.
115.	Ulla skall på bal (3 h. 1 d.)	25.
118.	Jag ber tusen gånger om förlåtelse (3 h. 3 d.)	50.
119.	Vi äro alla lika (13 h. 7 d.)	50.
120.	En söndag på Amager (9 h. 2. d)	50.
121.	De begge Pomaderna (4 h. 2 d.)	50.
125.	Studenthataren (3 h. 2 d.)	50.
126.	Kärleken på sommarnöje (4 h. 2 d.)	25.
127.	Ett Stockholmsgeni (4 h 2 d.)	50.
128.	Fattig på mynt (7 h. 2 d.)	50.
129.	Ett frieri i Westergötland (7 h. 6 d.)	50.
130.	Grannarne (1 h. 1 d.)	25.
132.	Den olycklige älskaren (1 h.)	25.
134.	Studentens majnatt (1 h.)	25.
135.	Mammas gosse (1 h.)	25.
136.	En komedi (4 h. 2 d.)	75.
139.	En öfverste i fordna dagar (7 h. 1 d.)	50.
140.	Den gamle skådespelaren (1 h.)	25.
141.	Den gamla aktrisen (1 d.)	25.
142.	Rosa och Rosita (4 h. 3 d.)	50
143.	Min tants planer (1 h. 3 d.)	50.

N:o.		öre.
144.	Min son på Galejan (1 h.)	25.
145.	N:o 7 (6 h. 3 d.)	50
149.	Friarn kommer (4 h. 2 d.)	50.
150.	Maskeraden i vindskammaren (5 h. 3 d.)	50.
151.	En liten berättelse utan namn (4 h. 2 d.)	50.
153.	En aftonunderhållning (13 h. 5 d.)	25.
154.	Under aftonsången (8 h. 3 d.)	25.
155.	Korp-Kersti (10 h. 4 d.)	50.
159.	Ett äfventyr (6 h. 2 d.)	25.
160.	De nygifta (2 h. 3 d.)	50.
161.	Tillåt min fru (4 h. 3 d.)	50.
162.	På narri (3 h. 2 d.)	50.
163.	En communist (2 h. 1 d.)	25.
164.	Skal och kärna (3 h. 2 d.)	50.
166.	Två lustiga Turar (4 h. 2 d.)	50.
171.	En spik i nyckelhålet (2 h. 1 d.)	25.
172.	Ett hem (2 h. 2 d.)	25.
178.	Den hvita halsduken (2 h. 1 d.)	50.
187.	En anonym kyss (3 h. 2 d.)	35.
188.	Lilla sångfogeln (3 h. 1 d.)	25.
190.	Den sjette (3 h. 2 d.)	25.
191.	Familjen Trögelin (6 h. 4 d.)	50.
192.	Svensken i Paris (1 h. 6 d.)	30.
193.	Det skadar inte! (6 h. 4 d.)	50.
195.	Salig Ferdinand (2 h. 3 d.)	35.
196.	Il Bacio (6 h. 3 d)	35.
197.	Majorens döttrar (7 h. 3 d.)	50.
198.	Revolutionen i Drifbänken (1 h. 8 d.)	25.
199.	Öfverstens måg (5 h. 3 d.)	50.
200.	Sparlakanslexor (5 h. 3 d.)	50.
201.	Min ros i skogan (3 h. 2 d.)	50.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google